

SVĚTOVÝ DŮM SPRAVEDLNOSTI

28. prosince 2010

Poselství Konferenci Kontinentálních sborů Poradců

Draze milování Přátelé,

1. Uplynulo patnáct let od okamžiku, kdy jsme při události, jako je tato, poskytli sboru Poradců shromážděných ve Svaté Zemi první náznaky směru, kterým se Bahá'í společenství muselo vydat, jestliže chtělo urychlit dvojí proces své expanze a konsolidace – směru, kterým bylo připraveno sebevědomě vykročit díky nashromážděným zkušenostem. Není třeba zmiňovat vzdálenost, která byla překonána za pouhé jedno a půl desetiletí. Záznam úspěchů hovoří sám za sebe. Dnes vás vyzýváme k zahájení rokování o další etapě velkého podniku, na který se Bahá'í svět vydal; etapě, která bude sahat od Riđvánu 2011 k Riđvánu 2016 a která představuje první ze dvou na sebe navazujících Pětiletých plánů, jež vyvrcholí stým výročím zahájení Formativního věku Víry. Vyzýváme vás, abyste v následujících dnech vytvořili jasnou koncepci toho, jak budou Poradci a jejich pomocné sbory pomáhat společenství dále stavět na jeho výjimečných úspěších tím, že rozšíří postoj učení se, který se tak nepopíratelně stal charakteristickým rysem společenství v jeho úsilí o učení Víry, na další oblasti činnosti, že získá schopnosti potřebné k tomu, aby s vysokou mírou soudržnosti využívalo nástrojů a metod, které tak usilovně vyvinulo, a také tím, že do zatím nezaznamenané míry zvýší počty v řadách těch, kteří si uvědomují vizi Víry a tak vytrvale pracují ve snaze naplnit své Bohem dané poslání.

2. V našem letošním Riđvánovém poselství jsme popsali dynamiku procesu učení se, který v průběhu čtyř po sobě jdoucích globálních Plánů postupně nabíral na hybné síle a zvyšoval schopnosti přátel zapojit se do činnosti na místní úrovni. Pohled, který se nám z tohoto místa otevírá, je vskutku ohromující. S více než 350 000 dušemi, které na celém světě dokončily první kurz středisek vzdělávání, zdatně vzrostla schopnost vytvářet model života vyznačující se zbožnou povahou. V rozmanitých prostředích, na každém kontinentu, se skupiny věřících sjednocují s jinými lidmi v modlitbě, obracejí svá srdce ve snažné prosbě ke svému Stvořiteli a přivolávají na pomoc duchovní síly, na nichž závisí účinnost jejich osobního i kolektivního úsilí. Téměř zdvojnásobení zdrojů Bahá'í učitelů dětských hodin během období pěti let na téměř 130 000 umožnilo společenství s celým srdcem odpovědět na duchovní touhu dětí. Šestinásobné zvýšení potenciálu pomáhat juniorské mládeži zvládnout tak velmi důležitou etapu jejich života, ke kterému došlo v průběhu stejného období, svědčí o míře oddanosti této věkové skupině. Kromě toho je všude značný počet přátel, kteří se cítí být připraveni zapojit se do hovorů s lidmi rozmanitého postavení a zájmů a pustit se s nimi do zkoumání skutečnosti, které vede ke společnému chápání naléhavých požadavků tohoto období lidské historie a prostředků, jak [tyto potřeby] oslovit. A úsilí téměř 70 000 přátel, kteří jsou schopni sloužit jako školitelé studijních kroužků, podporuje systematické násobení ústředních aktivit po celém světě, s nejméně půl miliónem zaznamenaných účastníků v daném období.

3. Jak jsme objasnili v Ridvánovém poselství, v takto vytvořeném systému pro rozvíjení lidských zdrojů vlastní společnosti Největšího Jména nástroj neomezených možností. Za nejrůznějších podmínek a v téměř jakékoliv oblasti je možné, aby rozšiřující se jádro jednotlivců vytvořilo pohyb směrem k cíli nového Světového Řádu. Před deseti lety, když jsme představili koncept oblasti – zeměpisného pojmu, který má usnadnit přemýšlení o růstu Víry – poskytli jsme hrubý nárys čtyř etap na stezce jejich rozvoje. Když Bahá'í společnost začalo naplňovat ustanovení Plánu, tento nárys se ukázal být nesmírně užitečný, neboť popsal a vymezil něco, co je v podstatě pokračující proces. Bohaté zkušenosti, které se od té doby nahromadily, umožňují nyní věřícím představit si to, jak probíhá pohyb určité populace poháněný zvyšujícími se duchovními silami, jako rozmanité a dynamické kontinuum. Stručné přezkoumání procesu, který se rozvíjí v jednotlivých oblastech, ačkoliv je vám všem dobře znám, poslouží k tomu, abychom zdůraznili jeho v zásadě organickou povahu.

Program růstu

4. To, jak v oblasti započne proces růstu, je vždy určeno příležitostmi, které poskytují osobní okolnosti věřících zpočátku do něj zapojených, nebo případně domácího průkopníka, k tomu, aby navázali smysluplný a osobitý rozhovor s místními obyvateli. Studijní kroužek vytvořený z několika přátel nebo kolegů, hodina nabídnutá několika dětem ze sousedství, skupina vytvořená pro juniorskou mládež po vyučování, devocionální setkání nabízené rodině a přátelům – každá z těchto aktivit může sloužit jako podnět k růstu. To, co se stane poté, nemá žádný předem stanovený průběh. Podmínky mohou vést k tomu, že jedné ústřední aktivitě bude dána přednost a bude se násobit rychlejší měrou než ostatní. Je rovněž možné, že všechny čtyři aktivity se budou rozvíjet podobným tempem. Je možné pozvat cestující týmy [učitelů], aby poskytly posilující impuls zatím ještě křehkému souboru aktivit. Ale výsledky musí být bez ohledu na specifika stejné. V rámci každé oblasti musí být úroveň soudržnosti dosažené mezi ústředními aktivitami taková, aby, když se na ně podíváme jako na celek, v nich bylo možno spatřovat rodící se program trvalé expanze a konsolidace Víry. Jinými slovy, ti, kteří postupují posilovností kurzů středisek a jsou oddáni vizi přeměny jednotlivce i společnosti, kterou podporují, pořádají devocionální setkání, dětské hodiny a skupinky juniorské mládeže – ať už se to děje v jakékoliv kombinaci a v jakkoliv malém počtu. Tento počáteční tok lidských zdrojů do oblasti systematické činnosti představuje první z několika milníků v procesu udržitelného růstu.

5. Všechny instituce a orgány podporující cíl současné série globálních Plánů musí uplatňovat míru hbitosti, jakou si vyžaduje zrod takového dynamického procesu, avšak nejvíce se to týká členů Pomocného sboru Poradců. Ústředním aspektem činnosti každého člena Pomocného sboru Poradců a zvyšujícího se počtu jejich asistentů je pomoci přátelům vytvořit si představu o tomto důležitém prvním milníku a o mnohačetných způsobech, jakými ho může být dosaženo. V tomto, stejně jako v celé jejich práci, musí prokazovat šíři vize a jasnost myšlení, pružnost a vynalézavost. Měli by stát bok po boku s přáteli, podporovat je v jejich úsilí a sdílet s nimi jejich radosti. Někteří z těchto přátel se rychle ocitnou v popředí aktivit, zatímco ostatní vykoučí kupředu váhavěji; ale všichni potřebují podporu a povzbuzení, nikoliv pouze teoretické, nýbrž na základě důvěrného poznání, které je získáno pouze prací bok po boku na poli služby. Pro úsilí těch, jejichž úkolem je získat nadšenou účast věřících na Plánu, bude

zásadní víra ve schopnosti každého jednotlivce, který projeví touhu sloužit. Mají-li pomáhat přeměnit váhavost na odvalu pramenící z důvěry v Boha a touhu po vzrušení na závazek k dlouhodobé aktivitě, bude pro ně nepostradatelná bezvýhradná láska oproštěná od nadřazeného přístupu k lidem. Až se budou snažit ukazovat, jak se překážky mohou stát odrazovým můstkem pokroku, bude pro ně životně důležité klidné odhodlání. A až budou poukazovat na překážky, které mohou některým přátelům bránit, aby docenili naléhavý příkaz ke sjednocené činnosti, bude pro ně nedocenitelná připravenost naslouchat se zvýšeným duchovním vnímáním.

Zvyšování intenzity

6. Je důležité zmínit, že s tím, jak vznikají programy růstu, na běh událostí začíná působit nově vzniklý duch společenství. Ať už jsou aktivity rozptýlené po celé oblasti, nebo soustředěné v jedné vesnici či sousedství, úsilí přátel charakterizuje smysl pro společný cíl. Bez ohledu na to, jaká úroveň organizace sloužila k tomu, aby usměrňovala rané projevy tohoto ducha, systematické a koordinované násobení ústředních aktivit povede k tomu, že brzy bude nezbytné dosáhnout vyšších úrovní. Pomocí rozmanitých opatření je aktivitám propůjčována vyšší úroveň strukturovanosti a iniciativě, která je zprvu do značné míry formována vůlí jednotlivců, se nyní dostává kolektivního vyjádření. Na místě začíná působit určitý počet koordinátorů jmenovaných střediskem vzdělávání – koordinátoři studijních kroužků, skupin juniorské mládeže a dětských hodin. Na pořadí jejich jmenování nezáleží. Toto rozhodnutí by nemělo být založeno na ničem jiném, než na jasném pochopení okolností přímo na místě, protože to, co je v sázce, není dodržování určitých daných postupů, ale rozvinutí vzdělávacího procesu, který začal projevovat svůj potenciál dosáhnout duchovního posílení velkého počtu lidí.

7. Současně s ustavením mechanismů na podporu procesu středisek vzdělávání postupně krystalizují další administrativní struktury. Z příležitostných setkání několika věřících se stávají pravidelné diskuse stále se zvětšující skupiny přátel, která se zabývá tím, jak nasměrovat stále se zvyšující zásoby energie na pole služby. Jak proces růstu pokračuje a nabírá na hybné síle, takové uspořádání nakonec přestane vyhovovat požadavkům plánování a procesu rozhodování a dojde ke jmenování Oblastního výboru pro učení Víry a formálnímu ustavení hodnotících setkání. Součinností výboru, střediska vzdělávání a členů Pomocného sboru poradců začne fungovat plně rozvinuté schéma koordinace aktivit – se vši výkonností, která je mu vlastní a které je třeba k umožnění vysoce efektivního toku vedení, fondů a informací. Tímto okamžikem se bude proces růstu v oblasti shodovat s rytmem udávaným zřetelnými cykly expanze a konsolidace, které jsou každé tři měsíce předělovány setkáním k vyhodnocení a plánování a které se rozvíjejí bez přerušení.

8. Zde mají opět členové Pomocného sboru a ostatní příslušné instituce a orgány, jako jsou Regionální rady a Správní rada střediska vzdělávání, za úkol zajistit, aby administrativní struktury, které v oblasti vznikají, získaly jisté nepostradatelné vlastnosti. Konkrétně pak posloupnost kurzů, kterou jsme doporučili k používání střediskům vzdělávání na celém světě a která účinně usnadňuje právě probíhající proces přeměny, je vytvořená tak, aby vytvořila prostředí, které podporuje všeobecnou účast a současně vzájemnou podporu a pomoc. Povaha vztahů mezi jednotlivci v takovém prostředí, kde na sebe všichni nahlíží jako na ty, kteří kráčí po společné stezce služby, byla stručně vysvětlena v našem Řidvánovém poselství.

Také jsme zde uvedli, že toto prostředí nutně ovlivní administrativní záležitosti Víry. Jak se stále rostoucí počet přátel zapojuje do učení Víry a do administrativní činnosti, to vše s pokorným postojem učení se, měli by na každou činnost a každou spolupráci pohlížet jako na příležitost spojit síly ve snaze o pokrok a navzájem se při svých snahách sloužit Věci doprovázet. Tímto způsobem se omezí nutkání příliš poučovat. Takto se předejde tendenci omezovat komplexní proces přeměny na zjednodušené kroky, které se lze naučit jako pokyny z příručky. Jednotlivé činy jsou uváděny do souvislostí a i ten nejmenší krok je obdařen významem. Na poli služby je stále zřejmější působení duchovních sil a jsou neustále posilována pouta přátelství, tak důležitá pro zdravý model růstu.

9. V rámci tohoto obrazu rozvíjejících se procesů, vznikajících struktur a trvajících přátelství představuje okamžik, který je znám jako „zahájení“ intenzivního programu růstu, vědomé rozpoznání toho, že všechny prvky nutné ke zrychlení expanze a konsolidace Víry jsou nejen na místě, ale také fungují s dostatečnou mírou účinnosti. Tento okamžik je signálem dospívání neustále se rozvíjejícího a soběstačného systému pro duchovní vzdělávání obyvatel: stálý proud přátel prochází kurzy střediska vzdělávání a zapojuje se do příslušných aktivit, což zase slouží ke zvýšení počtu nových členů Víry, z nichž se značný počet pravidelně zapojuje do procesu středisek vzdělávání a tím zajišťuje rozšiřování celého systému. Toto představuje další milník, kterého musí přátelé, pracující v každé oblasti, časem dosáhnout.

10. Na tomto místě znovu opakujeme většinu z toho, co jsme již uvedli při jiných příležitostech, a doufáme, že jsme vám tak vštípili, s jakou lehkostí lze podporovat rozvoj nějaké populace inspirovaný záměrem a principy Věci, pokud jej neučiníme předmětem zbytečných komplikací. Neděláme si iluze, že by cesta, kterou jsme právě zkráceně popsali, byla bez těžkostí. Pokroku dosahujeme v dialektickém procesu krizí a vítězství a překážky jsou nevyhnutelné. Pokles v účasti, přerušování cyklu aktivit, dočasné narušení pout jednoty – to vše může patřit mezi nesčetné výzvy, kterým se možná budeme muset postavit. Často dojde k tomu, že nárůst lidských zdrojů či schopnost tyto zdroje mobilizovat, nebude dostatečovat potřebám rychlého růstu. Avšak když se pokusíme tomuto procesu vnutit nějaké univerzální schéma, jeho výsledkem nebude model růstu, který se vyznačuje požadovanou rovnováhou. Dočasná nevyváženost v rozvoji jednotlivých aktivit je tomuto procesu vlastní a když ji budeme řešit s trpělivostí, časem dojde k její nápravě. Omezení jedné aktivity, která vzkvétá, na základě teoretických představ o tom, jak je možné dosáhnout vyrovnaného růstu, má často opačný účinek. Přestože mohou mít přátelé v oblasti prospěch ze zkušeností těch, kteří již nezbytný model činnosti ustavili, jedině prostřednictvím vlastní neustávající činnosti, vyhodnocování a konzultace se naučí analyzovat svou vlastní realitu, vidět své vlastní možnosti, využít své vlastní zdroje a reagovat na požadavky budoucí expanze a konsolidace ve velkém měřítku.

11. Nyní je na celém světě asi 1 600 oblastí, ve kterých přátelé úspěšně vytvořili model činnosti spojený s intenzivním programem růstu. Přestože je tento úspěch významný, nemůže být v žádném případě považován za vyvrcholení procesu, který v každé oblasti nabíral na síle. V současné době se přátelům otevírají nové obzory v procesu učení se a jsou žádáni, aby svou energii věnovali vytvoření životem kypících společenství, která se početně zvětšují a ve stále větší a větší míře odrážejí podobu lidstva tak, jak ji představil Bahá'u'lláh. Bude také třeba, aby tyto oblasti sloužily jako zdroj potenciálních průkopníků, kteří mohou být vysíláni do

jedné oblasti za druhou, převážně v rámci své země, aby do některých z nich přinesli první paprsky světla Jeho Zjevení, v jiných posilovali ducha Víry, a všem tak umožňovali rychle postoupit k prvnímu milníku na cestě jejich rozvoje, nebo ještě dále. S tímto na mysli vyzveme o Ridvánu 2011 společenství Největšího Jména, aby během následujících pěti let zvýšilo celkový počet oblastí, kde bude probíhat program růstu jakéhokoliv stupně intenzity, na 5000, což je přibližně třetina všech v současnosti existujících oblastí na světě.

Rozšiřování obzorů procesu učení se

12. Na to, co jsme popsali v předchozích odstavcích a v tolika poselstvích během uplynulých patnácti let, můžeme nejlépe pohlížet jako na nejnovější z řady přístupů k růstu Bahá'í společenství, z nichž každý odpovídá specifickým historickým okolnostem. Tento božsky poháněný proces růstu byl uveden do pohybu vášnivým zápalen zrozeným v Kolébce Víry před více než sto šedesáti lety, kdy tisíce lidí odpověděly na volání Nového Dne, a hnací sílu získal skrze úsilí, které vynaložili raní věřící na to, aby Bahá'u'lláhovo poselství přinesli do sousedních zemí na Východě i rozptýlených lokalit na Západě. Prostřednictvím 'Abdu'l-Baháových Desek Božího plánu získal větší strukturu a na síle nabral s tím, jak se přátelé pod vedením Strážce systematicky rozptýlili do všech koutů planety, aby ustavili malá centra Bahá'í činnosti a vztyčili první pilíře Administrativního řádu. Ve venkovských oblastech celého světa nabral na síle, když se masy lidí rozhodly přijmout Víru, avšak citelně se zpomalil s tím, jak se přátelé usilovně snažili nalézt strategie pro udržení expanze a konsolidace ve velkém měřítku. A vytrvale se zrychluje již patnáct let od okamžiku, kdy jsme na počátku Čtyřletého plánu vyzvali Bahá'í svět, aby začal učit Víru systematicky na základě zkušeností, které do té doby získal v desetiletích obtížného, ale nedocenitelného procesu učení se. Jen málo lidí by neuznalo, že současný přístup k růstu, jakkoliv je efektivní, se poté, co v oblasti zakoření, musí dále rozvíjet co do komplexnosti a propracovanosti a stále výrazněji musí projevovat „sílu budovat společnost“, jež je Víře vlastní.

13. Jak často milovaný Strážce při popisu rozvoje světového Bahá'í společenství povzbuzoval přátele, aby zůstali pevní ve svém záměru a vytrvali ve svém úsilí. „Vědomi si svého velkého poslání, přesvědčení o síle své Víry budovat společnost,“ poznamenal s uspokojením, „se nezastrašení a nevyděšení derou vpřed ve svém úsilí o vytvoření a zdokonalení nezbytných nástrojů, s jejichž pomocí může dozrávat zárodek Bahá'u'lláhova Světového řádu a rozvíjet se.“ Připomínal jim, že „právě tento pomalý a nenápadný proces budování“ „představuje jedinou naději“ pro rozčarované lidstvo. Z jeho písem je zcela jasné, že tento proces bude nadále získávat na rozsahu a vlivu a Správní řád časem projeví „svou schopnost být považován nejenom za jádro, ale za samotný vzor Nového světového řádu“. „Ve světě s narušenou strukturou politických a sociálních institucí, se zatemnělou vizí, zmateným svědomím, s náboženskými systémy, které jsou bez energie a ztratily svou účinnost,“ prohlašoval tak důrazně, „se tento hojivý Činitel, kvasící Moc, velice živá a vše pronikající stmelující Síla tvaruje, krystalizuje do institucí,“ a „mobilizuje své síly“.

14. Mělo by být zjevné, že má-li Správní řád sloužit jako model budoucí společnosti, pak společenství, ve kterém se vyvíjí, si musí nejen osvojit schopnost odpovídat na stále složitější materiální i duchovní požadavky, ale také musí stále narůstat co do velikosti. Jak by tomu

mohlo být jinak. Malé společenství, jehož členové jsou jednotní díky sdílenému přesvědčení, které se vyznačuje vznešenými myšlenkami, které je zběhlé ve spravování svých záležitostí a v péči o své potřeby a možná je zapojeno do několika humanitárních projektů – takové společenství, kterému se dobře daří, ale dělí ho pohodlná vzdálenost od reality, ve které žijí masy lidí, nemůže nikdy doufat, že bude sloužit jako model pro změnu struktury celé společnosti. Je pro nás zdrojem trvalé radosti, že se Bahá'í společenství podařilo odvrátit nebezpečí spokojenosti sama se sebou. Vskutku [Bahá'í] společenství má svou expanzi a konsolidaci pevně pod kontrolou. Avšak úkol spravovat záležitosti překypujícího počtu lidí ve vesnicích i městech na celém světě a pozvednout do výše zástavu Bahá'u'lláha Světového řádu tak, aby byla všem na očích, je stále ještě vzdáleným cílem.

15. V tom tedy nyní leží výzva, které se musí postavit ti, již jsou v popředí procesu učení se, který se bude nadále rozvíjet i během následujícího Plánu. Všude, kde je ustaven intenzivní program růstu, necht' přátelé nešetří úsilím, aby se zvýšila míra zapojení. Necht' vynaloží veškeré své síly a postarají se o to, aby se systém, který s takovou námahou vystavěli, neuzavřel sám do sebe, ale postupně se rozšiřoval a přijímal stále větší počet lidí. Necht' nepouštějí ze zřetele pozoruhodnou vnímavost, se kterou se setkali – ba přímo pocit dychtivého očekávání, který je přivítal – když získali důvěru ve své schopnosti působit na lidi všech společenských vrstev a hovořit s nimi o Osobě Bahá'u'lláha a Jeho Zjevení. Necht' se pevně drží přesvědčení, že přímá prezentace Víry, je-li provedena v dostatečné hloubce a posílena důkladným přístupem ke konsolidaci, může přinést trvalé výsledky. A necht' nezapomenou na poučení z minulosti, které nenechalo nikoho na pochybách, že relativně malý počet aktivních stoupců Víry, bez ohledu na to, jak jsou nápadití, bez ohledu na to, jak jsou oddaní, nemůže pečovat o záležitosti společenství sestávajícího ze stovek, tím méně tisíců, mužů, žen a dětí. Důsledky jsou dostatečně jasné. Jestliže těch, kteří v rámci oblasti na svých bedrech nesou zodpovědnost za expanzi a konsolidaci, jsou desítky, a těch, již se účastní aktivit života společenství, několik set, pak by oba počty měly významně narůst tak, aby na konci Plánu sto nebo dvě stě lidí umožňovalo účast jednoho či dvou tisíců.

16. Je povzbudivé vidět, že již v téměř 300 z 1 600 oblastí na celém světě, ve kterých probíhají intenzivní programy růstu, vstoupili věřící na nové pole učení se, které se nyní před nimi rozprostírá, a ve více než několika oblastech dále rozšiřují jeho obzory. Je zcela zřejmé, že ve všech těchto oblastech je vrcholně důležité posilovat výchovně-vzdělávací procesy uvedené do pohybu středisky vzdělávání, při čemž každý z těchto procesů má své vlastní požadavky: pravidelně pořádané kurzy pro nejmladší členy společnosti, úzce provázané skupiny juniorské mládeže a studijní kroužky pro mládež a dospělé. Mnohé z toho, co tato práce vyžaduje, bylo popsáno v Ridvánovém poselství. Přátelé v těchto oblastech, kteří byli přímými svědky přetvářejících účinků procesu středisek vzdělávání, bez výjimky usilují o plnější pochopení dynamiky, na níž tento proces spočívá – duch přátelství, který vytváří, participační přístup, který zaujímá, hloubku porozumění, které pěstuje, činy služby, které doporučuje, a především pak spolehnutí se na Slovo Boží. Vynakládají veškeré úsilí, aby zajistili, že tento proces bude odrážet nutnost vzájemného doplňování „bytí“ a „konání“, jak jej objasňují kurzy středisek vzdělávání; stěžejní roli, kterou připisují poznání a jeho využití v praxi; důraz, který kladou na to, aby se vyhnuli falešným dichotomiím; význam, který připisují učení se Tvořivého Slova nazpaměť; a pozornost, kterou věnují zvyšování uvědomění, aniž by podněcovali naléhavé nutkání ega.

Zvyšování administrativních schopností

17. Přestože v oblastech, které jsou v první linii učení se, zůstanou hlavní prvky procesu růstu zachovány, velké počty lidí vyžadují, aby organizační struktury nabyly na komplexnosti. Na základě zeměpisných kritérií i početního růstu již byly učiněny různé změny. Toto jsou některá z opatření, která byla doposud přijata: rozdělení oblasti na menší jednotky, decentralizace hodnotícího setkání, přidělení asistentů koordinátorům střediska vzdělávání, využití skupin zkušených přátel, které budou podporovat ostatní na poli služby. Máme plnou důvěru, že s vaší zdatnou pomocí bude Mezinárodní centrum pro učení Víry tento pokrok během následujícího Plánu sledovat a pomáhat tyto nové zkušenosti upevnit a přeměnit v osvědčené metody a nástroje. Za tímto účelem budete muset vy a členové vašich Pomocných sborů pěstovat prostředí, které přátele podporuje v tom, aby byli metodičtí, nikoliv však nepružní; tvořiví, ne však nahodile jednající; rozhodní, ne však ukvapení; pečliví, ale ne kontrolující; a byli si vědomi toho, že to, co nakonec povede k pokroku, není použitá metoda, ale jednota myšlení, důsledná činnost a oddanost učení se.

18. Ať už je koordinace aktivit ve velkém měřítku na úrovni oblasti uspořádána jakkoliv, trvalý pokrok bude záviset na rozvoji Místních duchovních rad a na zvýšení schopností Regionálních Bahá'í rad a hlavně Národních duchovních rad. V Řidvánovém poselství jsme vyjádřili potěšení z posilování Národních rad, jež jsme zaznamenali, a na příštích pět let pohlédneme s optimismem a s jistotou, že v tomto ohledu budeme svědky významných pokroků. Kromě toho nepochybujeme o tom, že společně s Národními radami budete schopni Regionálním radám pomoci posílit jejich institucionální schopnosti. V současnosti existuje 170 těchto administrativních orgánů ve 45 zemích světa a jejich počet se určitě během příštího Plánu zvýší. Bude nutné, aby všechny Regionální rady věnovaly důkladnou pozornost působení středisek vzdělávání a fungování Oblastních výborů pro učení Víry. Určitě zjistí, že za tímto účelem bude nutné vytvořit a zdokonalit mechanismy, které slouží k rozšiřování modelu růstu, jenž se na úrovni oblasti odvíjí, a procesu učení se, jenž je s ním spojen. K nim bude patřit dobře fungující regionální kancelář, která poskytne tajemníkovi základní organizační podporu; spolehlivý systém účetnictví, který obsahuje různé peněžní kanály pro tok fondů do oblastí a z oblastí; efektivní způsob komunikace, který bere v úvahu životní podmínky na vesnicích i v sousedstvích; a tam, kde to bude oprávněné, i stavby, které budou usnadňovat intenzivní a soustředěnou činnost. Je důležité si v tomto ohledu uvědomit, že takové mechanismy budou efektivně fungovat pouze v tom případě, že Rady samotné budou aktivně zapojeny do procesu učení se. V opačném případě systémy, zdánlivě vytvářeny tak, aby podporovaly stále větší počet účastníků v sousedstvích a na vesnicích v procesu učení se z činů, mohou záludnými způsoby činit pravý opak a neúmyslně potlačovat úsilí vznikající na místní úrovni.

19. Zatímco jedním z vašich hlavních zájmů bude spolupráce s Národními duchovními radami a Regionálními radami, členové vašich Pomocných sborů budou muset stále více energie věnovat podpoře institucionální schopnosti na místní úrovni, kde se tak jednoznačně prosazují požadavky na budování komunity. Abychom vám pomohli představit si, co čeká členy Pomocných sborů a jejich asistenty na celém světě, obzvláště pak v oblastech, kde dochází k expanzi a konsolidaci ve velkém měřítku, žádáme vás, abyste nejprve zhodnotili vývoj

Místních duchovních rad v oněch mnoha venkovských krajích světa, kde se v současnosti nachází naprostá většina takových oblastí.

20. Jak jste si vědomi, ve venkovských oblastech, které jsou tvořeny z vesnic a případně i z jednoho či dvou měst, je úsilí přátel při vytváření modelu činnosti spojovaného s intenzivním programem růstu často omezeno na několik lokalit. Jakmile je však tento model ustaven, může se rychle šířit do jedné vesnice za druhou, jak to bylo vysvětleno v našem letošním Ridvánovém poselství. V každé lokalitě brzy vznikne Místní duchovní rada a její neustávající vývoj opisuje stejnou dráhu, jako zatím ještě křehký proces růstu, který se rozvíjí ve vesnici, a se kterým je tato dráha úzce spojena. A podobně jako je tomu u vývoje jiných aspektů tohoto procesu, i rozvoj Místní rady můžeme nejlépe pochopit v kontextu budování kapacity.

21. To, k čemu musí dojít nejdříve, je poměrně jasné: povědomí jednotlivce o procesu růstu, který ve vesnici nabírá na hybné síle, vzešlé z toho, že každý člen je osobně zapojen do ústředních aktivit, musí přerůst v kolektivní porozumění, které chápe jak povahu probíhající přeměny, tak i povinnost Rady tuto přeměnu podporovat. Bezpochyby bude třeba věnovat určitou pozornost jistým základním administrativním funkcím – například setkání [rady] probíhající s určitou mírou pravidelnosti, pořádání Slavností devatenáctého dne a plánování oslav a připomínek Svátých dnů, ustavení místního fondu a pořádání každoročních voleb v souladu s Bahá'í zásadami. Avšak pro Místní radu by nemělo být obtížné, aby současně s takovým úsilím začala za povzbuzení asistenta člena Pomocného sboru Poradců konzultovat jako instituce o jedné či dvou specifických otázkách, které se bezprostředně týkají života společenství: jak je díky úsilí jednotlivců, kteří dokončili první kurz středisek, posilován duchovní charakter vesnice, jak učitelé vyškolení střediskem vzdělávání řeší otázku duchovní výchovy dětí, jak je naplňován potenciál juniorské mládeže prostřednictvím programu k jejich duchovnímu posílení, jak dochází k posílení duchovního a společenského tkaniva společenství tím, že přátelé vzájemně navštěvují své domovy. Když rada konzultuje o takových hmatatelných záležitostech a učí se s láskou a trpělivostí pečovat o proces růstu, její vztah s Oblastním výborem pro učení Víry a se středisky vzdělávání se postupně stmeluje díky jednomu společnému cíli. Avšak ještě důležitější je, že začne pokládat základy, na nichž může být vybudován onen jedinečně milující a upřímně podporující vztah, který popsal milovaný Strážce ve spoustě svých poselství, a který by se Místní duchovní rady měly snažit vytvořit s jednotlivým věřícím.

22. Je zřejmé, že jakkoliv je naučit se konzultovat o specifických otázkách vztahujících se ke globálnímu Plánu zásadní, představuje to pouze jeden rozměr procesu budování kapacity, do kterého se Místní duchovní rada musí zapojit. Její neustálý vývoj zahrnuje věrnost příkazu uloženému 'Abdu'l-Baháem, totiž že „všechny diskuse musí být omezeny na duchovní záležitosti, které se týkají vzdělávání duší, na výuku dětí, podporu chudých, pomoc slabým ze všech tříd na světě, laskavost ke všem národům, šíření Božích vůní a povznášení Jeho Svátého Slova.“ Její stálý pokrok vyžaduje neochvějnou oddanost podpoře nejlepších zájmů společenství a ostražitost při ochraňování procesu růstu před silami morálního úpadku, které hrozí, že jej zastaví. Její trvalý pokrok volá po smyslu pro zodpovědnost, který přesahuje okruh přátel a rodin zapojených do ústředních aktivit a obsáhne celou populaci dané vesnice. A to, co udržuje její postupné vyspívání, je neotřesitelná víra v 'Abdu'l-Baháovo ujištění, že každou Duchovní radu sevře v náručí své péče a ochrany.

23. S tímto zvýšením kolektivního vědomí je spojena vzrůstající schopnost Rady správně vyhodnotit a využívat zdroje, finanční i jiné, jak na podporu aktivit společenství, tak při vykonávání svých administrativních funkcí, což časem může zahrnovat uvážlivé jmenování výborů či údržbu skromných prostor sloužících k jejímu fungování. Stejně zásadní je schopnost pečovat o prostředí, které vede k účasti velkého počtu lidí ve sjednocené činnosti, a schopnost zajistit, že energie a nadání těchto lidí přispějí k pokroku. Ve všech těchto ohledech zůstává na nejpřednějším místě v mysli Rady duchovní blahobyt společenství. A když vyvstanou nevyhnutelné problémy, ať už ve vztahu k nějaké aktivitě nebo mezi jednotlivci, budou řešeny Místní duchovní radou, která si získala natolik plnou důvěru členů společenství, že se k ní všichni budou přirozeně obracet o pomoc. Toto předpokládá, že se Rada zkušeností naučila, jak pomáhat věřícím, aby ponechali stranou rozvratné způsoby stranického smýšlení, jak nalézt semínka jednoty dokonce i v těch sebevíc matoucích a nejožehavějších situacích a jak se o tato semínka trpělivě a s láskou starat a po všechem čas se držet zásady spravedlnosti.

24. Jak roste velikost společenství a jeho schopnost udržet si životní sílu, budou přátelé, jak jsme již naznačili v minulosti, více vtahováni do života společnosti a budou čelit výzvě využití přístupů, které vytvořili, k tomu, aby odpověděli na rozšiřující se škálu otázek, se kterými se potýká jejich vesnice. Tato otázka soudržnosti, tak nezbytná pro růst, kterého zatím bylo dosaženo, a tak zásadní pro vyvíjející se rámec činnosti Plánu, nyní nabývá nových rozměrů. Na Místní duchovní radě spočívá velká zodpovědnost - nikoliv jako na vykonavateli projektů, nýbrž jako na hlasu morální autority - zajistit, že když se přátelé snaží aplikovat učení Víry, aby zlepšili okolní poměry prostřednictvím procesu činnosti, vyhodnocování a konzultace, nebude poškozena morální integrita jejich úsilí.

25. Naše Ridvánové poselství popsalo několik vlastností sociální činnosti na základní úrovni a podmínky, které tato činnost musí splňovat. Úsilí ve vesnici většinou začne v menším rozsahu, například tak, že se objeví skupinky přátel, každá z nichž se bude zabývat specifickou ekonomickou či sociální potřebou, kterou identifikovala, a každá bude vykonávat jednoduchý soubor vhodných činností. Konzultace na Slavnostech devatenáctého dne vytváří vhodný prostor k tomu, aby narůstající sociální vědomí společenství našlo konstruktivní vyjádření. Ať už je povaha vykonávaných činností jakákoliv, Místní duchovní rada musí dávat pozor na možné nástrahy a, pokud je to nutné, pomáhat přátelům, aby se jich vyvarovali – vidina příliš ambiciózních projektů, které by plýtvaly silami přátel a v konečném důsledku se ukázaly jako neudržitelné, pokušení finančních grantů, které by si vyžadovaly odchýlení se od Bahá'í zásad, klamavé přísliby technologií, které by vesnici oloupily o její kulturní bohatství a vedly k rozdělení a neshodám. Nakonec může síla procesu středisek vzdělávání ve vesnici a zvýšené schopnosti, které tento proces vytvořil, přátelům umožnit, aby využili metod a programů, které prokázaly svou účinnost a které byly vytvořeny některou z organizací inspirovanou Bahá'í Vírou a které byly do oblasti zavedeny na návrh naší Kanceláře pro sociální a ekonomický rozvoj a s její podporou. Rada se navíc musí naučit jednat se sociálními a politickými organizacemi v dané lokalitě a postupně zvyšovat povědomí o přítomnosti Víry a vlivu, který má na pokrok ve vesnici.

26. To, co je nastíněno v předcházejících odstavcích představuje jen několik z přívlastků, které budou Místní duchovní rady ve spoustě vesnic světa postupně rozvíjet, když budou sloužit potřebám společenství, která budou vítat stále větší počty lidí. S tím, jak [rady] budou stále více projevovaly své skryté schopnosti a síly, začnou obyvatelé každé vesnice na jejich

členy pohlížet jako na „důvěrníky Milosrdného mezi lidmi“. Tak se z těchto Rad stanou „zářící lampy a nebeské zahrady, z nichž se do všech oblastí šíří vůně svatosti a světla vědění do široka září na všechny stvořené věci. Duch života z nich proudí do všech směrů.“

27. Tato vznešená vize se samozřejmě stejnou měrou vztahuje na všechny Místní duchovní rady po celém světě. Dokonce i ve velké metropolitní oblasti je povaha rozvoje Rady ve své podstatě totožná s tím, co jsme vylíčili výše. Rozdíly spočívají zejména v počtu a rozmanitosti obyvatel. První [z těchto rozdílů] si vyžaduje, aby oblast jurisdikce Rady byla rozdělena do sousedství podle potřeb růstu a aby v každém z nich byly postupně zaváděny mechanismy pro správu záležitostí Víry. Druhý z nich vyžaduje, aby se Rada seznámila s nespočtem sociálních prostorů přesahujících geografická kritéria, ve kterých se jednotlivé složky populace setkávají, a podle možností jim nabídla moudrost obsaženou v [Bahá'í] učení. V městské oblasti mají navíc institucionální struktury, se kterými se Rada musí naučit pracovat, ať už jsou sociální, politické či kulturní povahy, mnohem širší rozsah a jsou početnější.

Služba v Bahá'í institucích

28. Když vám na těchto stránkách představujeme vývoj, který toužíme spatřit v administrativní práci Víry během příštího Pětiletého plánu, připomínáme si opakovaná varování, která v tomto ohledu vznesl Strážce: „Mějme se na pozoru, abychom pro svou velikou snahu o dokonalost správního aparátu Víry,“ prohlásil, „neztráceli z očí Božský Záměr, pro který byl vytvořen.“ Bahá'í správní aparát, zdůrazňoval znovu a znovu, „má být považován za prostředek, nikoliv za cíl sám o sobě“. Objasnil, že byl vytvořen, aby „sloužil dvojímu záměru“. Na jedné straně „by měl usilovat o stálé a postupné šíření“ Věci „způsobem, který je současně otevřený, důkladný a univerzální.“ Na straně druhé „by měl zajistit vnitřní konsolidaci již vykonané práce.“ A pak pokračoval ve vysvětlování: „Měl by jednak poskytnout impuls, jehož prostřednictvím se dynamické síly skryté ve Vírě mohou rozvíjet, krystalizovat a utvářet životy a chování lidí, a také sloužit jako prostředek k výměně myšlenek a ke koordinování aktivit v rámci rozmanitých prvků, které tvoří Bahá'í společenství.“

29. Chováme upřímnou naději, že ve vašem úsilí podporovat zdravý a harmonický rozvoj Bahá'í administrativy na všech úrovních, od místní po národní, učiníte v průběhu příštího Plánu vše, co je ve vašich silách, abyste přátelům pomohli vykonávat jejich úkoly spojené s organickým procesem růstu, který po celé zeměkouli nabírá na hybné síle. Naplnění této naděje bude do značné míry záviset na tom, do jaké míry si ti, již byli povoláni k tomu, aby vykonávali takovou službu – ať už byli zvoleni do Duchovní rady nebo byli jmenováni do jednoho z jejích orgánů, ať už byli jmenováni koordinátory středisek vzdělávání či jedním z vašich zástupců – uvědomí obrovskou výsadu, které se jim dostává, a pochopí hranice, které jim tato výsada dává.

30. Služba v institucích a administrativních výborech Víry je vskutku nesmírnou výsadou, ale není to výsada, kterou by jednotlivec vyhledával. Představuje povinnost a zodpovědnost, ke které může být povolán v jakýkoliv okamžik. Je pochopitelné, že ti, kteří jsou zapojeni do Bahá'í administrativy, by mohli mít oprávněný pocit, že byli obdařeni výjimečnou ctí, protože jsou, ať už jakýmkoliv způsobem, součástí struktury, která je navržena tak, aby byla řečištěm, kterým proudí duch Věci. Přesto by si neměli představovat, že tato služba je opravňuje k tomu, aby působili na okraji procesu učení se, který všude nabírá na síle, a že jsou zproštěni

povinnosti odpovídat na jeho požadavky. Ani by se nemělo předpokládat, že členství ve správních orgánech Víry poskytuje příležitost prosazovat osobní porozumění toho, co je uvedeno ve Svatých Textech a jak by [Bahá'í] učení mělo být aplikováno v praxi, nebo snad manévrovat společenství jakýmkoliv směrem, který udávají jejich osobní preference. V souvislosti se členy Duchovních rad Strážce napsal, že „nesmí vůbec pohlížet na to, co se jim líbí a nelíbí, musí odhlédnout od svých osobních zájmů a sklonů a soustředit svou mysl na to, co přispěje k blahu a štěstí Bahá'í společenství a bude podporovat společný prospěch.“ Bahá'í instituce mají autoritu vést přátele a uplatňují morální, duchovní a intelektuální vliv na život jednotlivce a společenství. Avšak tyto povinnosti se musí vykonávat s vědomím, že identitou Bahá'í institucí prostupuje duch milující služby. Z tohoto hlediska pak vykonávání autority a vlivu předpokládá oběť na straně těch, kterým byla udělena důvěra spravovat záležitosti Víry. Což nám 'Abdu'l-Bahá neříká, že „když se hrouda železa vloží do tavící pece, tak se vlastnosti železa jako je černá barva, chlad a tuhost, které symbolizují vlastnosti světa lidí, ukryjí a zmizí, zatímco se v něm viditelně projeví zcela odlišné vlastnosti ohně jako je červená barva, žár a pružnost, které symbolizují ctnosti Království“? Jak dále říká „musíte v této záležitosti, to je ve službě lidstvu, položit svůj vlastní život - a když se podrobujete, radujte se.“

*

31. Draze milovaní přátelé: jak dobře víte, máme velkou radost, když vidíme, jak dovedně vy i členové vašeho Pomocného sboru sloužíte v předních liniích na poli učení Víry a plníte své povinnosti - žijete v každém srdci a každé duši oheň lásky k Bohu, podporujete proces učení se a pomáháte všem v jejich úsilí rozvíjet čestný a chvályhodný charakter. Když Bahá'í společenství v Severní Americe zahájilo první Sedmiletý plán, ve snaze dostat zodpovědnosti, která mu byla svěřena v Deskách Božího Plánu, Strážce oslovil přátele v této zemi dopisem datovaným 25. prosince 1938, který byl značně obsáhlý a obdařený velkou silou. Tento dopis byl později otištěn pod názvem „Příchod Boží spravedlnosti“. Při podrobném popisování povahy úkolů, které před nimi stály, dopis zmínil to, co Strážce popsal jako duchovní předpoklady úspěchu všech Bahá'í počínů. Tři z nich pak označil jako ty, které „vynikají jako prvořadé a životně důležité“: charakternost chování, neposkvrněný a svatý život a oproštění se od předsudků. V daných podmínkách současného stavu světa byste udělali dobře, kdybyste přemítali nad dopadem těchto jeho poznámek na celosvětové úsilí Bahá'í společenství naplnit oblast za oblastí duchem Bahá'u'lláhova Zjevení.

32. Když se Shoghi Effendi zmiňoval o charakternosti chování, hovořil o „spravedlnosti, poctivosti, pravdomluvnosti, čestnosti, nezaumatosti, spolehlivosti a důvěryhodnosti“, kterými se musí „vyznačovat každá etapa života Bahá'í společenství“. Přesto, že se tento požadavek vztahuje na všechny jeho členy, [Strážce] zdůraznil, že byl hlavně směřován jeho „volným zástupcům, ať už na místní, regionální či národní úrovni“, jejichž smysl pro morální čestnost by měl být v jasném kontrastu k „demoralizujícím vlivům, které se tak markantně projevují v politickém životě prostoupeném korupcí.“ Strážce volal po „trvalém smyslu pro neochvějnou spravedlnost“ v „podivně neuspořádaném světě“ a rozsáhle citoval ze Spisů Bahá'u'lláha a 'Abdu'l-Baháa, čímž pozvedl zrak přátel k nejvyšším měřítkům čestnosti a důvěryhodnosti. Vyzývá věřící, aby byli příkladem charakternosti chování v každém aspektu života – v obchodních jednáních, v domácím životě, ve všech druzích zaměstnání, v každé službě, kterou prokazují Víře a svému národu, a aby dodržovali tyto požadavky při nekompromisní

oddanosti zákonům a principům Víry. Je očividné, že politický život alarmujícím tempem neustále upadá s tím, jak v uplynulých letech samotné pojetí státnictví pozbylo významu, jak politické programy ve jménu pokroku slouží ekonomickým zájmům pouze několika lidí, jak je umožněno přetvářce, aby ohrozila fungování společenských a ekonomických struktur. Pokud už tehdy bylo od přátel vyžadováno tak velké úsilí při dodržování vysokých měřítek Víry, o kolik větší úsilí musí být vynaloženo ve světě, který odměňuje nepoctivost, povzbuzuje korupci a s pravdou zachází jako s obchodovatelnou komoditou. Zmatek, který ohrožuje základy společnosti, je velmi hluboký a odhodlání všech, kteří jsou zapojeni do Bahá'í aktivit, musí být neochvějně, aby jejich úsudek nezastřela ani nejmenší stopa sobeckých zájmů. Nechť koordinátoři každého střediska vzdělávání, členové každého Oblastního výboru pro učení Víry, každý člen Pomocného sboru Poradců a každý z jeho asistentů, všichni členové každého místního, regionálního a národního Bahá'í orgánu, ať už voleného či jmenovaného, ocení význam Strážcovy úpěnlivé prosby a přemýšlí ve svých srdcích nad dopady morální čestnosti, kterou popsal s takovou jasností. Nechť jejich činy slouží sužovanému a unavenému lidstvu jako připomínka jeho hrdého osudu a jeho vrozené vznešenosti.

33. Strážcovy přímé výroky týkající se neposkvrněného a svatého života s jeho „důsledky skromnosti, čistoty, střídmosti, slušnosti a čistoty smýšlení“ nejsou o nic méně aktuální ani pro úspěch dnešních snah Bahá'í [společenství]. Ve svém vyjádření byl jednoznačný, vyzýváje přátele k životu neposkvrněnému „nemravností, neřestmi, falešnými měřítky, které toleruje, neustále udržuje a podporuje morální kodex, jenž je ze své podstaty vadný.“ Nemusíme zde uvádět důkazy vlivu, jakým tento pokleslý kodex působí na lidstvo jako celek; i ta nejvzdálenější místa na zeměkouli podléhají jeho pokušením. Přesto cítíme potřebu zmínit několik aspektů, které se specificky vztahují k tématu čistoty. Síly, které působí na mysl a srdce mladých lidí, na které Strážce směřuje svou výzvu nejúpěnlivěji, jsou vskutku zhoubné. Nabádání k tomu, aby zůstali čistí a cudní, jim pomohou odolávat těmto silám jen do určité míry. V tomto ohledu je třeba si uvědomit, do jaké míry jsou mysl mladých lidí ovlivněny rozhodnutími, která činí jejich rodiče ve svých vlastních životech, v případě, že tato jejich rozhodnutí jsou, jakkoliv neúmyslně a jakkoliv nevinně, shovívavá ke světským žádostem, obdivu k moci, uctívání společenského postavení, lásce k přepychu, připoutání k lehkomyšlné zábavě, velebení násilí a posedlosti vlastním uspokojením. Je nutné si uvědomit, že izolace a beznaděj, kterými trpí tolik lidí, jsou výsledkem prostředí, které je ovládáno všeprostopujícím materialismem. V této souvislosti musí přátelé porozumět významu Bahá'u'lláhova prohlášení, že „současný řád“ musí být „svinut a na jeho místo se rozprostře nový“. V celém současném světě patří mladí lidé mezi nejnadšenější podporovatele Plánu a nejhornlivější zastánce Věci a jsme si jistí, že jejich počet bude rok od roku narůstat. Nechť každý z nich okusí štedrost života ozdobeného čistotou a naučí se čerpat ze sil, které proudí čistým řečištěm.

34. Dále se Strážce vyjádřil k otázce předsudků, když jasně řekl, že „jakékoliv rozdělování nebo rozštěpování“ v řadách Víry „je cizí jejímu samotnému záměru, zásadám a ideálům.“ Objasnil, že přátelé by měli projevovat „úplné oproštění se od předsudků ve vztazích s lidmi odlišné rasy, třídy, vyznání či barvy.“ Poté dopodrobna rozebral konkrétní otázku rasových předsudků, „jejíž rez“, jak naznačil, „nahlodala tkanivo celé americké společnosti a zaútočila na celou její sociální strukturu“ a která, jak v té době potvrdil, by měla být považována za „nejdůležitější a nejobtížnější výzvu, jaké Bahá'í společenství čelí v současné fázi svého

vývoje.” Nehledě na silné a slabé stránky opatření, které americký národ a Bahá’í společenství, jež se v něm vyvíjelo, přijali k řešení této konkrétní výzvy, zůstává faktem, že předsudky všech druhů – rasové, třídní, etnické, rozdílnosti pohlaví nebo náboženského vyznání – stále pevně svírají lidstvo. I když je pravda, že na úrovni veřejných debat byly učiněny velké kroky k vyvrácení lží, které vedou k vytváření předsudků všech forem, tento problém i nadále proniká strukturami společnosti a systematicky působí na vědomí jednotlivce. Všem by mělo být zřejmé, že proces, který byl uveden do pohybu současnou sérií globálních plánů, s přístupy, které uplatňuje, a s metodami, které používá, usiluje o budování kapacity každé skupiny lidí povstat a přispět k pokroku civilizace, a to bez ohledu na jejich třídní nebo náboženské prostředí, bez ohledu na etnikum nebo rasu, bez ohledu na příslušnost k pohlaví nebo na společenské postavení. Modlíme se, aby s tím, jak se tento proces postupně rozvíjí, byl naplněn jeho potenciál oslabit každý nástroj, který lidstvo vytvořilo v průběhu dlouhého období svého dětství na to, aby jedna skupina utlačovala druhou.

35. Vzdělávací proces spojený se středisky vzdělávání samozřejmě pomáhá posilovat duchovní podmínky, ke kterým odkazuje Strážce v Příchodu Boží spravedlnosti spolu s mnoha dalšími podmínkami uvedenými ve spisech a kterými se musí vyznačovat život Bahá’í společenství. Vyjmenujeme jich zde alespoň několik: duch jednoty, který musí prodchnout přátele, pouta lásky, která je musí spojovat, pevnost ve Smlouvě, která jim musí být oporou, a spoléhání se na moc božské pomoci a důvěra v tuto moc. Za povšimnutí stojí zejména to, že se tyto základní charakteristické rysy rozvíjejí v souvislosti s budováním kapacity pro službu v prostředí, které pěstuje systematickou činnost. Členové Pomocného sboru a jejich asistenti si při podporování takového prostředí musí uvědomit důležitost dvou základních vzájemně propojených nařízení: Na jedné straně nesmí vysoký standard chování hlásaný Bahá’u’lláhovým Zjevením připustit žádný kompromis, v žádném případě nemůže být snižován a všichni musí upnout zrak k jeho vznešeným výškám. Na druhé straně je třeba připustit, že jako lidské bytosti máme k dokonalosti daleko a to, co se od každého očekává, je upřímné každodenní úsilí. Je třeba vyvarovat se pokrytectví.

*

36. Kromě duchovních předpokladů posvěceného Bahá’í života existují i myšlenkové návyky, které ovlivňují rozvoj světového Plánu a je třeba podporovat jejich rozvíjení na úrovni kultury. Existují též určité sklony, které je třeba postupně překonávat. Mnohé z těchto sklonů jsou ještě posilovány přístupy, jež převládají v okolní společnosti a které, i když to vůbec není nepochopitelné, pronikají do Bahá’í aktivit. Velikost výzvy, jež před přáteli v tomto ohledu stojí, nám není skryta. Přátelé jsou vyzýváni, aby se stále více zapojovali do života společnosti, využívali jejich vzdělávacích programů, vynikali v jejich řemeslech a profesích, naučili se dobře používat její nástroje a pilně se snažili rozvíjet její umění a vědy. Současně by nikdy neměli ztrácet ze zřetele, že cílem Víry je uskutečnit přeměnu společnosti a v zatím nezaznamenaném rozsahu přetvářet její instituce a procesy. Za tímto účelem si přátelé musí stále plně uvědomovat nedostatky současných způsobů myšlení a konání – a to aniž by pociťovali i tu sebemenší špetku nadřazenosti, aniž by vytvářeli ovzduší tajnůstkářství či nezúčastněnosti a aniž by vůči společnosti zaujívali zbytečně kritický postoj. V této souvislosti bychom se chtěli zmínit o několika konkrétních otázkách.

37. Je povzbudivé, když vidíme, s jakou pilí přátelé přistupují ke studiu poselství Světového domu spravedlnosti, která se týkají Plánu. Úroveň diskuse, k níž dochází v okamžiku, kdy se

přátelé snaží uvádět do praxe vedení, kterého se jim dostalo, a poučit se ze zkušeností, je opravdu působivá. Nemůžeme si ale nevšimnout, že úspěchy jsou většinou trvalejší povahy v těch regionech, kde se přátelé snaží pochopit úplnost vize vyjádřené v těchto poselstvích, zatímco obtíže často vznikají tehdy, jsou-li formulace a věty vytrženy z kontextu a pohlížejí se na ně jako na izolované úryvky. Instituce a orgány Víry by měly věřícím pomáhat, aby analyzovali, nikoli však zjednodušovali, rozjímali o významu, ale nedrželi se slovíček, identifikovali různé oblasti činnosti, avšak neoddělovali je od ostatních. Uvědomujeme si, že jde o nemalý úkol. Společnost stále více a více hovoří v heslech. Doufáme, že návyky, které si přátelé vytvářejí ve studijních kroužcích a které je vedou k tomu, aby pracovali s úplnými a komplexními myšlenkami a dosahovali porozumění, se rozšíří i do dalších oblastí činnosti.

38. S návykem zjednodušovat celé téma do jednoho či dvou libivých výroků úzce souvisí tendence vidět dichotomie tam, kde ve skutečnosti žádné nejsou. Je nezbytné, aby myšlenky, které jsou součástí jediného soudržného celku, nebyly stavěny do protikladu. Shoghi Effendi v jednom dopise, který byl napsán jeho jménem, varoval: „Učení musíme brát jako jeden velký, vyvážený celek a ne vyhledávat a stavět proti sobě dva silné výroky, které mají odlišný význam - někde uprostřed totiž existují vazby, jež tyto dva výroky spojují.“ Bylo pro nás opravdu velkým povzbuzením, když jsme viděli, že mnohá chybná pochopení z minulosti pominula s tím, jak vzrostla schopnost porozumět ustanovením Plánu. Nyní je již snadno chápán harmonický vztah mezi všemi těmito aspekty Bahá'í života – expanzí a konsolidací, individuální aktivitou a kolektivními kampaněmi, vytříbením vnitřního charakteru a zasvěcením se nezištné službě. Stejně potěšení nám působí, když vidíme, že se přátelé mají na pozoru, aby do jejich myšlení nepronikaly nové falešné dichotomie. Jsou si dobře vědomi toho, že se rozličné prvky programu růstu vzájemně doplňují. Společenství se vyhýbá tendenci vidět aktivity a instituce, které je podporují, jako něco, co mezi sebou navzájem soupeří, což je jinak tak častou tendencí v celé společnosti.

39. A nakonec jsme s obzvláštním zájmem sledovali významný pokrok v oblasti kultury, který se vyznačuje nárůstem schopnosti přemýšlet v kontextu procesu. Už z pozorné četby Strážcových nejranějších poselství, která se týkala prvních národních plánů Víry, je zjevné, že věřící byli od počátku vyzýváni k tomu, aby si byli vždy vědomi širších procesů, které určují jejich práci. Avšak ve světě, který se stále více zaměřuje na propagaci různých událostí, nebo v nejlepším případě různých projektů, s postoji, které vedou k čerpání uspokojení z pocitu očekávání a vzrušení, jež tyto události vyvolávají, vyžaduje udržování úrovně obětavého nadšení, které je pro dlouhodobou činnost nezbytné, značné úsilí. Expanze a konsolidace Bahá'í společenství zahrnuje řadu vzájemně působících procesů, z nichž každý svým dílem přispívá k posunu lidstva vstříc Bahá'u'lláhově vizi nového Světového řádu. Činnosti spjaté s kterýmkoliv z těchto procesů umožňují pořádání příležitostných událostí a čas od času z určité aktivity vykrystalizuje nějaký projekt s jasným začátkem a přesně stanoveným koncem. Pokud jsou však do přirozeného rozvoje určitého procesu nepřírodně zaváděny jednorázové události, naruší se tím jeho zdravý vývoj. Nepodřídí-li se projekty uskutečňované v určité oblasti zjevným potřebám procesů, které se v ní rozvíjí, ponesou jen málo ovoce.

40. Pro úspěšné naplnění Plánu je životně důležité porozumět povaze vzájemně se ovlivňujících procesů, které jako celek přináší expanzi a konsolidaci Víry. Povzbuzujeme vás i členy vašich Pomocných sborů, abyste ve svém úsilí o podporu takového porozumění měli

na paměti koncept, který leží v samotném základu současného globálního projektu, ba dokonce v samém srdci každé fáze Božího Plánu – totiž, že pokroku je dosahováno díky rozvoji tří účastníků: jednotlivce, institucí a společenství. Vzájemné vztahy mezi těmito třemi činiteli byly v celých lidských dějinách plny obtíží na každém kroku - jednatel se halasně dožadoval svobody, instituce vyžadovaly podřízenost a společenství vznášelo nárok na přednostní postavení. Každá společnost nějakým způsobem vymezila vztahy, jež tyto tři účastníky spojují, což vedlo k obdobím stability, která se střídala s obdobiami nepokojů. Dnes, v tomto období přechodu, kdy se lidstvo snaží dosáhnout své kolektivní dospělosti, nepřestávají na tyto vztahy, ba dokonce na samotné pojetí jednotlivce, společenských institucí a společenství, útočit krize, kterých je tolik, že je nelze ani spočítat. Celosvětová krize autority je toho dostatečným důkazem. Tak žalostné je její zneužívání a tak hluboká je podezřívavost a rozmrzelost, kterou nyní vyvolává, že se svět stává stále neovladatelnějším. Nebezpečnost této situace se pak ještě zhoršuje oslabováním společenských vazeb.

41. Každý Bahá'u'lláhův následovník dobře ví, že záměrem Jeho Zjevení je dát vzniknout novému stvoření. Sotvaže „z Jeho úst vyloučilo První Slovo a z Jeho rtů vyšlo První Volání, nastal v celém stvoření rozruch a všichni, kdo jsou v nebi, a všichni, kdo jsou na zemi, byli hluboce rozrušeni.“ Pod přímým vlivem Jeho Zjevení dochází k přetváření jednotlivce, institucí a společenství - tří hlavních aktérů Božího Plánu - a postupně se na scéně dějin objevuje nové pojetí každého z nich; pojetí vhodné pro lidstvo, které již dospělo. Rovněž vztahy, které je pojí, procházejí hlubokou přeměnou a do říše bytí přinášejí síly potřebné pro budování civilizace - síly, které se mohou uvolnit jedině prostřednictvím podřízení se Jeho nařízením. Na základní úrovni se tyto vztahy vyznačují spoluprací a vzájemností - projevy oné provázanosti, která vládne vesmíru. A právě tak začne jednatel bez ohledu na „osobní prospěch a sobecké výhody“ vnímat sebe sama jako „jednoho ze služebníků Boha, Vševlastníčího“, jehož jedinou touhou je řídit se Jeho zákony. Právě tak přátelé dospějí k poznání, že „bohatství citu, hojnost dobré vůle a úsilí“ jsou málo platné, když jejich tok není usměrňován správnými řečišti, že by „nespoutaná svoboda jednotlivce měla být mírněna společnou konzultací a obětí“ a že by „ducha iniciativy a podnikavosti mělo posilovat hlubší uvědomění si svrchované nutnosti koordinované činnosti a plnější oddanost společnému blahu.“ Právě tak začnou všichni snadno rozlišovat mezi těmi oblastmi činnosti, v nichž může jednatel nejlépe projevat iniciativu, a těmi, které připadají pouze institucím. Přátelé se „srdcem i duší“ řídí pokyny svých institucí, aby, jak vysvětluje 'Abdu'l-Bahá, „záležitosti mohly být náležitě uspořádány a dobře zařízeny.“ Přitom se samozřejmě nejedná o slepou poslušnost. Jde o poslušnost, která je známkou toho, že na scénu dějin vstupuje dospělý lidský rod, který chápe důsledky tak dalekosáhlého systému, jakým je nový Bahá'u'lláhův Světový řád.

42. A ti, kteří jsou z řad těchto rozdílných duší povoláni sloužit v institucích onoho mocného systému, dobře chápou Strážcova slova, že „jejich funkcí není diktovat, ale konzultovat, a to nejen mezi sebou, ale také co nejvíce s přáteli, které zastupují.“ „Nikdy“ by neměli „dospět k domněnce, že jsou ústřední ozdobou těla Věci, svou přirozeností nadřazenější nad ostatními schopnostmi nebo zásluhami a že jsou jedinými šířiteli jejího učení a zásad.“ „S naprostou pokorou,“ přistupují ke svým úkolům a „svým úsilím, svou nezaujatostí, svým silným smyslem pro spravedlnost a povinnost, svou upřímností, svou skromností, svou úplnou oddaností blahu a zájmům přátel, Věci a lidstva by se měli snažit získat si nejenom důvěru a

opravdovou podporu a úctu u těch, kterým slouží, ale také jejich ocenění a skutečnou náklonnost.“ V takto vytvářeném prostředí se instituce obdařené autoritou považují za nástroje k rozvíjení lidského potenciálu, které zajišťují jeho rozvoj plodným a chvályhodným směrem.

43. Když se společenství Největšího Jména skládá z takových jednotlivců a takových institucí, stává se duchovně nabitou arénou, v níž ve sjednocené činnosti dochází k násobení sil. Právě o takovém společenství ‘Abdu’l-Bahá píše: „Když se z jakýchkoliv duší stanou praví věřící, dospějí do vzájemného duchovního vztahu a budou projevovat něžnost, která není z tohoto světa. Všechny do jedné naplní radost z doušku božské lásky a tento jejich svazek, toto spojení též přetrvá navěky. Duše, které zapomenou na svá ega, odloží nedostatky lidstva a zbaví se řetězů lidského nevolnictví, budou mimo jakoukoli pochybnost ozářeny nebeským jasem jednoty a všechny dospějí ke skutečnému spojení ve světě, který neumírá.“

44. S tím, jak stále více a více vnímavých duší přijímá Věc Boží a rozhoduje se sdílet svůj osud s těmi, kteří se tohoto probíhajícího globálního podniku již účastní, vývoj a činnost jednotlivce, institucí a společenství budou zajisté velkou silou posunuty vpřed. Kéž zmatené lidstvo uvidí ve vztazích, které Bahá’u’lláhovi stoupenci mezi těmito třemi protagonisty budují, určitý model kolektivního života, který ho bude pohánět vstříc jeho vznešenému osudu. Za to se ve Svatyních vroucně modlíme.

podepsán: Světový dům spravedlnosti